

Олександр ЛАВРУК

Міжрегіональна академія управління персоналом

**ДЕРЖАВНА ІННОВАЦІЙНА ПОЛІТИКА
ТА ЇЇ ФУНКЦІОНАЛЬНА СПРЯМОВАНІСТЬ
НА РОЗВИТОК ТВАРИННИЦТВА**

Обґрунтовується необхідність формування державної інноваційної політики та її спрямування на інноваційний шлях розвитку галузі тваринництва. З'ясовується, що державна інноваційна політика входить до складу соціально-економічної державної політики, яка передбачає ефективний розвиток та стимулювання інноваційної діяльності. Акцентується увага на основних завданнях, принципах та пріоритетних напрямках державної інноваційної політики. Розглядаються основні характеристики державної інноваційної політики й інноваційної діяльності та виявляються вагомі перешкоди активізації інноваційного процесу у тваринництві. Пропонується посилити заходи державної інноваційної політики шляхом ресурсного забезпечення інноваційної діяльності, використання наукових досліджень і науково-технічних досягнень для створення нових і якісних видів продукції, машин і механізмів для тваринницьких ферм та вдосконалення технологічних процесів виробництва тваринницької продукції.

Ключові слова: державна інноваційна політика, інновації, тваринництво, інноваційний процес, функції, інноваційна діяльність.

Стан і динаміка функціонування тваринництва в Україні в умовах обмеженості фінансових ресурсів і державної підтримки протягом останніх років свідчать про необхідність пошуку основних шляхів залучення інвестицій для інтенсивного його розвитку на інноваційній основі з метою вирішення проблем зайнятості населення, формування виробничої інфраструктури, підвищення конкурентоспроможності та прибутковості тваринницької продукції. А тому розв'язання цих актуальних проблем значною мірою залежить від держави, яка законодавчим шляхом визначає правила формування і здійснення активної державної інноваційної політики, у заходах якої доцільно передбачити впровадження інноваційних технологій у системі «наука – інновація – виробництво». Відповідно заходи державної інноваційної політики у тваринництві повинні забезпечити:

- орієнтацію на досягнення вітчизняних науковців і практиків;
- стимулювання й підтримку інноваційної діяльності;
- заохочення наукової творчості, відкритість обговорення при формуванні та реалізації інноваційних розробок;
- стимулювання організації, проведення та поширення фундаментальних наукових досліджень;
- створення умов для підготовки наукових кадрів і кваліфікованих працівників;
- розвиток науково-дослідних центрів на виробництві та підтримка малого (сімейні тваринницькі ферми) інноваційного підприємництва.

Посилення інтеграції науки з виробництвом значно поліпшить структуру генетичного потенціалу тварин і якість виробництва тваринницької продукції. У даному випадку держава, здійснюючи дієву інноваційну політику, визначає один із варіантів вибору певної моделі інноваційного розвитку тваринництва, формує механізми законодавчого, ресурсного і науково-технічного забезпечення інноваційної діяльності, встановлює порядок і умови надання фінансової підтримки суб'єктам інноваційної діяльності.

Теоретико-методологічні питання основ державного управління інноваційною діяльністю та розроблення державної інноваційної політики

розглядали у своїх працях відомі вітчизняні науковці: Г. О. Андрощук, Г. В. Атаманчук, А. С. Гальчинський, М. В. Гаман, В. М. Геєць, О. І. Дацій, М. І. Крупка, М. Т. Пашута, В. П. Семиноженко, В. В. Тертичка, Л. І. Федулова та ін. Вагомий внесок у дослідження проблеми інноваційного розвитку аграрного виробництва внесли М. Ф. Бабієнко, С. А. Володіна, П. А. Лайко, П. Т. Саблук, Н. М. Сіренко, О. В. Шубравська та багато інших учених.

Дослідженням науковців слід надати належну оцінку, однак проблема становлення та інноваційного розвитку тваринництва на сьогодні залишається актуальною. Складність існуючої проблеми впровадження інновацій і негативні тенденції у розвитку тваринництва спонукають до подальшого дослідження дій держави і її владних структур стосовно змін у нормативно-правовій базі, формування комплексної і вираженої державної інноваційної політики, спроможної забезпечити процес активізації впровадження прогресивних технологій та стимулювання інноваційної діяльності у тваринництві країни.

Мета статті полягає в обґрунтуванні сутності, принципів і завдань формування державної інноваційної політики та напрямів її функціонального спрямування на інноваційне забезпечення розвитку тваринництва.

Однією з найбільш важливих сфер України є аграрний сектор економіки, у якому почесне місце займає тваринництво, оскільки постачає населенню країни першочергово затребувані й високопоживні продукти харчування. Однак вийти на раніше досягнутий рівень зростання обсягів виробництва окремих видів тваринницької продукції і нарощування експортного потенціалу (переважає сировинне спрямування) тваринництву поки що не вдається через низку проблем, які обмежують можливості ефективного господарювання та повного використання наявного виробничого, особливо генетичного потенціалу тварин.

Для того щоб відновити раніше інтенсивні, а нині порушені відтворювальні процеси в галузі тваринництва необхідно за допомогою заходів державної політики переорієнтувати її на інноваційну основу розвитку. Інноваційну діяльність у тваринництві можна охарактеризувати як комплекс послідовно здійснюваних дій, спрямованих на вдосконалення організації і технології виробництва продукції шляхом використання результатів наукових досліджень і інноваційних розробок та передового виробничого досвіду з метою модернізації тваринницьких машин, обладнання та виробничих процесів. Водночас відображення в державній інноваційній політиці процесу розроблення і впровадження технологічних і організаційно-економічних рішень вимагає посилення уваги держави до розгляду ряду теоретичних, методичних і практичних питань, пов'язаних зі специфікою розвитку тваринництва на інноваційній основі. Це дасть можливість значно підвищити рівень стійкості тваринництва й ефективності виробництва тваринницької продукції та зменшить залежність країни від імпорту продуктів тваринного походження.

У Законі України «Про інноваційну діяльність» інновації характеризуються як «новостворені (застосовані) і (або) вдосконалені конкурентоздатні технології, продукція або послуги, а також організаційно-технічні рішення виробничого, адміністративного, комерційного або іншого характеру, що істотно поліпшують структуру та якість виробництва і (або) соціальної сфери», а інноваційна діяльність – як «діяльність, спрямована на використання і комерціалізацію результатів наукових досліджень та розробок і зумовлює випуск на ринок нових конкурентоспроможних товарів і послуг» [5]. Встановлено, що в більшості регіонів країни викладені в законі положення, що стосуються інноваційної діяльності, не були повністю реалізовані, а тому в галузі тваринництва спостерігається щорічна тенденція до його занепаду.

За результатами опитування працівників місцевих органів державної виконавчої влади і органів державного управління виявлено основні чинники, які безпосередньо впливають на процес здійснення інноваційної діяльності у

тваринництві. Зокрема, недостатньо відображені в державній інноваційній політиці заходи, спрямовані на посилення фінансової підтримки (46,3 %), оскільки на тваринницьких підприємствах обмаль власних коштів, що впливає на рівень платоспроможного попиту на інноваційні продукти (17,6 %). Окрім того, у державній політиці мало уваги надається положенням, які потребують обов'язкового урахування: існування економічних ризиків і тривалих періодів окупності нововведень (9,4 %), низький рівень забезпечення інноваційним потенціалом (11,2 %), відсутність повної інформації про адаптаційні можливості нових технологій на виробництві (7,8 %), високий рівень плинності кваліфікованих працівників, здатних брати участь в інноваційних процесах (5,4 %), інші (2,3 %).

Стан розвитку тваринництва в основному залежить від рівня створення органами державної влади необхідних умов для впровадження нововведень й ефективного здійснення у його основних галузях інноваційної діяльності. Передусім важливо забезпечити процес активізації інноваційних чинників шляхом проведення добре продуманої й обґрунтованої державної інноваційної політики, здійснення якої доцільно спрямувати на розвиток бізнесової діяльності, науково-технічного потенціалу та безпосередніх працівників, які будуть зацікавлені у використанні інновацій у галузі тваринництва.

Формування і нагромадження знань про недосконалість техніко-технологічних процесів у тваринництві вимагають змін у змістовому наповненні державної інноваційної політики, оскільки вона характеризується (за різними функціональними підходами до її розроблення та запровадження) багатоваріантними дискусійними визначеннями. Зокрема, сучасну державну інноваційну політику розглядають як «сукупність заходів нормативного і політичного характеру з метою створення сприятливих умов для випереджаючого економічного розвитку шляхом використання інструментів бюджетно-фінансової та грошово-кредитної політики (у тому числі валютної) на основі науково-технічного прогресу» [7, с. 14]. Крім того, стверджується, що державна політика – це «напрямок дії або утримання від неї, обрана державними органами для розв'язання певної проблеми або сукупності взаємопов'язаних проблем» [4, с. 22]. В іншому трактуванні державна інноваційна політика являє собою сукупність цілей, завдань, пріоритетів інноваційної діяльності країни і механізмів їх реалізації [1].

Однак тут не враховуються правові питання, а без юридичного наповнення цього поняття неможливо забезпечити дію механізму державного регулювання інноваційної діяльності, задіяння інституціонального середовища стимулювання та сприяння розвитку інноваційних процесів. Слід зазначити, що в чинному законодавстві досі немає повного визначення механізму реалізації інноваційної політики відповідно до структури інноваційної системи на різних рівнях розвитку тваринництва. А тому вкрай потрібним є вдосконалення правових положень регулювання інноваційної діяльності й ринку інновацій шляхом використання впливових функцій податкового, кредитного, страхового та інших механізмів.

У заходах державної інноваційної політики слід передбачити впровадження дієвих елементів системи стимулювання інноваційної діяльності, що значно пожвавить інноваційні процеси не тільки у тваринництві, але й в інших сферах і галузях країни. Наразі повинні бути враховані особливості розвитку інноваційних процесів у тваринництві, які стосуються використання у виробничому процесі біологічних активів (тварини, рослини і земля), часткова залежність виробництва продукції від природно-кліматичних умов, наявність виробничо-фінансових ризиків, недосконалість рівня управління інноваційними процесами.

Сформована інноваційна політика сприяє визначенню ефективності інноваційних планів, програм, проектів, що призначаються для конкретних сфер і галузей, та їхньої реалізації на ринку інноваційних послуг. У контексті зазначеного основною метою

Public administration mechanisms

державної інноваційної політики є розроблення на основі державної політики інноваційної моделі (складниками є організаційні структури управління) розвитку країни (регіонів, галузей), формування структури інноваційних потреб і можливих напрямів їхнього задоволення та підвищення інноваційної активності підприємств, регіонів, країни. Однак в інноваційній моделі важлива роль належить державі, яка забезпечує розроблення і реалізацію заходів державного стимулювання та підтримку пріоритетних нововведень. Варто виокремити найбільш важливі серед них:

- правове регулювання процесу інноваційної діяльності;
- закріплена на законодавчому рівні частка національного доходу, що спрямовується на розвиток інноваційної діяльності;
- податкове стимулювання спеціалізованих наукових інститутів, виробників і підприємців-новаторів, на яких покладена відповідальність займатися інноваційною діяльністю;
- державні гарантії в отриманні інвестиційних кредитів та звільнення від оподаткування кредитних коштів, що спрямовуються на розвиток інноваційної діяльності;
- організація діяльності інноваційних фондів на базі створення комерційних інноваційних банків;
- пільгове страхування ризиків під час здійснення інноваційної діяльності;
- гарантування соціальної допомоги і захисту вченим і працівникам, зайнятим у сфері інноваційної діяльності;
- фінансова підтримка і ресурсне забезпечення проведення інноваційних досліджень та впровадження сучасних технологій виробництва продукції;
- мотивація та стимулювання інноваційних досліджень учених вищих навчальних закладів країни.

Інноваційний розвиток тваринництва характеризує безперервний процес створення нових і вдосконалення існуючих технологій, машин і механізмів та тваринницької продукції за допомогою досягнень науки і техніки. У контексті зазначеного варто виокремити основні питання, які першочергово повинні бути зафіксовані в державній інноваційній політиці:

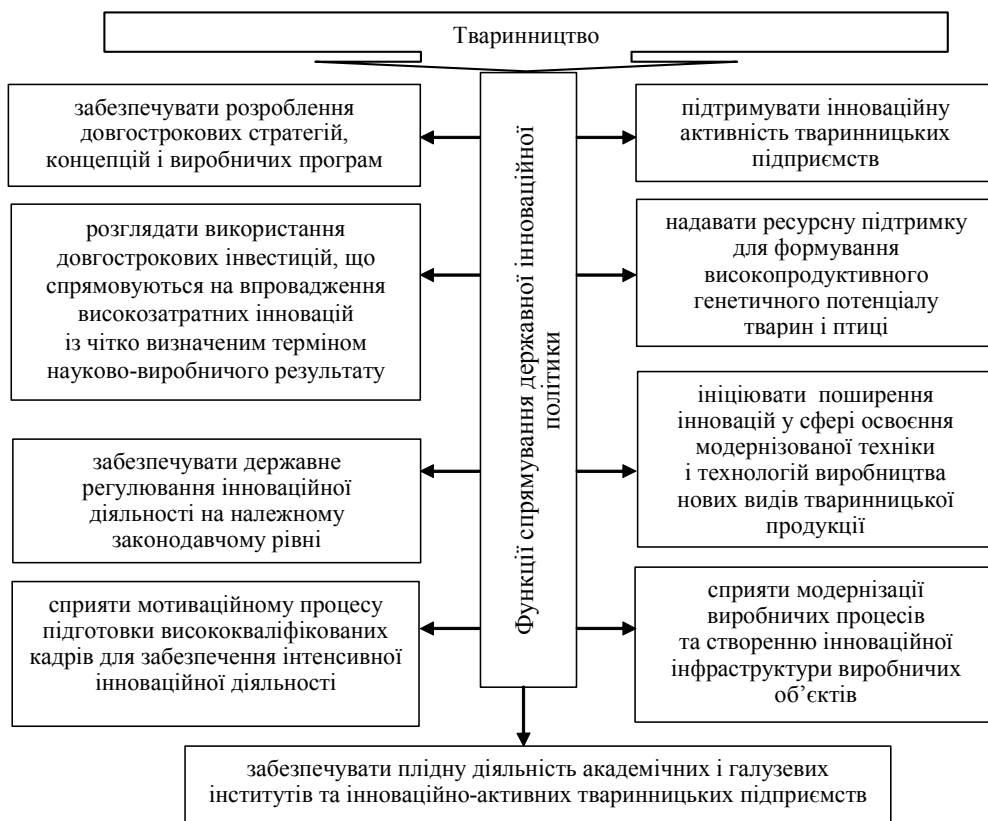
- державна підтримка розвитку тваринництва;
- формування й ефективне використання генетичного потенціалу тварин;
- придбання і освоєння нових видів машин, обладнання, продукції та підвищення її якості;
- впровадження прогресивних технологій виробництва тваринницької продукції;
- модернізація основних засобів і виробничих процесів;
- організація науково-дослідних робіт та впровадження інноваційних розробок.

На основі цього можна сформулювати основні моделі державної інноваційної політики, які базуються на функціональній спрямованості їхніх елементів. Зокрема, одна модель характеризує інноваційну політику, що відображає виконання науково-технічних програм і проєктів у сферах та галузях, що мають пріоритетне значення для країни, тоді як інша орієнтована на поширення науково-технічних знань і інноваційних досягнень.

Таким чином, інноваційна модель розвитку тваринництва як одна зі складових частин державної інноваційної політики характеризує новий вимір економічних і соціальних відносин у галузі, який базується на пріоритетному розвитку знань і технологій та їх використанні [2]. Вважаємо, що державну інноваційну політику (складова частина соціально-економічної державної політики) слід розуміти як комплекс державних заходів і принципів, які сприяють розробленню, стимулюванню, регулюванню і контролю процесів інноваційної діяльності в науково-технічній і виробничих сферах галузі тваринництва.

Отже, держава насамперед повинна визначитися з тим комплексом заходів

державної інноваційної політики, який дасть можливість максимально задіяти механізм підтримки розвитку тваринництва та економічного зростання виробництва продукції на інноваційній основі. Активна участь держави в інноваційному процесі тваринництва обумовлюється потребою розроблення і реалізації основних функцій спрямування державної інноваційної політики (рисунок).

Функціональна спрямованість державної інноваційної політики на розвиток тваринництва

Визначені із комплексної системи функціональні чинники безпосередньо впливають на кінцеві результати здійснюваної державної інноваційної політики, оскільки кожен із них робить посильний внесок у результативну діяльність суб'єктів інноваційного процесу відповідно до сформованих державними органами завдань. Після координації всіх цих змістовних видів діяльності виникає потреба знайти і творчо застосувати найбільш прийнятні методи реалізації державної інноваційної політики відповідно до розроблених державою в галузі тваринництва заходів, що обумовлюються напрямками:

- сприяння формуванню і розвитку високопродуктивного генетичного потенціалу тварин і птиці як одного із чинників інноваційної спрямованості економіки сільського господарства;
- обґрунтування організаційно-інституційних засад ведення інноваційної діяльності та розвитку інноваційної інфраструктури;
- формування дієвих механізмів ресурсного забезпечення інноваційного процесу;
- державне регулювання і стимулювання інноваційної діяльності;
- повне інформаційне забезпечення наукових досліджень інноваційної діяльності та впровадження у тваринництві нововведень;

– посилення партнерських взаємозв'язків із приватними науково-виробничими і бізнесовими структурами.

Варто визначитися з основними завданнями розвитку тваринництва, більшість з яких повинні бути відображені в державній стратегії розвитку країни і в її державній політиці: раціональне використання наявного генетичного потенціалу і поповнення його високопродуктивними породами тварин; збільшення обсягів виробництва і реалізації якісної тваринницької продукції; технічне переоснащення тваринницьких ферм і модернізація виробничих процесів; використання сучасних ресурсозберігальних технологій; залучення інвестиційних ресурсів [6].

Українським важливим аспектом є державне регулювання інноваційної діяльності, яке повинно проводитися з метою формування нормативно-правової бази, встановлення пріоритетів інноваційних продуктів, розроблення державних, регіональних і галузевих інноваційних програм, державної підтримки інноваційних проектів, що забезпечують дієздатність інноваційної діяльності в галузі тваринництва.

Зазначимо, що органи державного управління, використовуючи систему методів і інструментів державного регулювання, реалізують державну інноваційну політику. Відповідно державне регулювання інноваційної діяльності у тваринництві здійснюється за допомогою законодавчих і нормативно-правових актів (в основному мають директивний характер). Крім того, інноваційній діяльності сприяють податкові пільги, різні субсидії, пільгове кредитування, страхування, гарантування повернення частини вартості придбання племінних тварин, фермських машин і обладнання, заходи охорони здоров'я тварин, системи стандартизації і сертифікації виробництва якісних видів тваринницької продукції, створення сприятливих умов для організації бізнесової діяльності на міжнародному рівні та ін. Необхідно використовувати додаткові регіональні програми з метою підтримки розвитку регіональних центрів інновацій, підприємництва та розвитку високих технологій [3, с. 58].

Поліпшити наповненість окремих структурних механізмів державної інноваційної політики з метою оновлення технологій, які вже себе виправдали, і впровадження нових інновацій пропонується за рахунок створення спеціального фонду заохочення розроблення і впровадження інновацій, сприяння можливостям використання інноваційних розробок малим і середнім суб'єктам господарювання, організації функціонування інформаційно-інноваційних центрів поширення технологій і інноваційних проектів. Відповідно державна інноваційна політика передбачає створення правових, економічних і організаційних умов для ефективного ведення інноваційної діяльності в галузі тваринництва. А тому вона повинна формуватися і реалізовуватися в основному у визначених пріоритетними сферах із налагодженими процесами для ефективного здійснення інноваційної діяльності відповідно до поставлених завдань:

- формування законодавчої та нормативно-правової бази з організації інноваційних процесів;
- нагромадження нових знань у сфері науки, техніки і технологій;
- забезпечення прогресивних структурних перетворень в основних галузях тваринництва;
- формування структури науково-технічного потенціалу;
- забезпечення стійкого економічного зростання та підвищення конкурентоспроможності тваринницької продукції на внутрішньому і зовнішньому ринках;
- сприяння підтримці вітчизняної інноваційної продукції, впровадженню інноваційних продуктів і надання послуг;
- фінансово-кредитне забезпечення безперервного розвитку інноваційної діяльності.

Вважаємо, що постійна підтримка та регулювання державою інноваційної діяльності сприятимуть забезпеченню умов сталого функціонування тваринницьких підприємств, вирішенню комплексу існуючих проблем у впровадженні прогресивних технологій, поступовому нарощенню генетичного потенціалу та обсягів поживної і якісної тваринницької продукції.

Таким чином, дослідження тенденцій структурних змін у розвитку тваринництва показало, що стан галузі на сьогодні поки що перебуває на допустимо критичному рівні, а тому галузь не спроможна забезпечити своє функціонування на високих інноваційно-технологічних параметрах. Фінансування державою інноваційної діяльності у тваринництві здійснюється повільними темпами, державна підтримка впровадження прогресивних технологій недостатня, відсутність стимулів до використання нововведень призводять до зростання частки низькотехнологічних виробництв і поступового занепаду галузі тваринництва.

Отже, на активізацію інноваційної діяльності у тваринництві слід спрямувати такі заходи державної інноваційної політики: створення цілеспрямованої законодавчо-правової бази для державної підтримки інноваційних процесів; забезпечення формування інноваційних програм державного, галузевого і регіональних рівнів; сприяння стимулюванню процесу кредитування пріоритетних інноваційних проектів фінансово-кредитними установами.

Надалі в основі державної інноваційної політики також повинні знайти своє місце такі важливі аспекти, як: формування аграрного ринку інноваційної науково-технічної продукції (безпосередньо для тваринницьких підприємств), створення спеціалізованих державних фінансових інститутів та забезпечення їх тісної взаємодії з банківськими установами з метою фінансування науково-технічної, технологічної, інноваційної діяльності і державних програм інтенсивного розвитку тваринництва.

Список використаних джерел

1. Бова Т. В. Пріоритети державної інноваційної політики на державному та регіональному рівнях / Т. В. Бова // *Наук. пр. [Чорномор. держ. ун-ту ім. Петра Могили комплексу «Києво-Могилянська академія»]*. Сер. «Державне управління». – 2010. – Т. 147, Вип. 135. – С. 104 – 108.
2. Голомша Н. Є. Інноваційні фактори підвищення конкурентоспроможності сільського господарства України / Н. Є. Голомша // *Наук. вісн. Нац. ун-ту біоресурсів і природокористування України*. – 2009. – Вип. 142. Ч. 1. – С. 48 – 52.
3. Ізюмська В. А. Реалізація державної інноваційної політики в Україні / Ізюмська В. А. // *Економіка & держава*. – 2007. – № 12. – С. 58.
4. Пал Леслі А. Аналіз державної політики : пер. з англ. / Леслі А. Пал. – Київ : Основи, 1999. – 422 с.
5. Про інноваційну діяльність : Закон України від 16 жовт. 2012 р. № 5460-VI (5460-17) // *Відом. Верховної Ради*. – 2014. – № 2 – 3. – Ст. 1. – Режим доступу : <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/40-15>.
6. Про затвердження Державної стратегії регіонального розвитку на період до 2020 року : Постанова Кабінету Міністрів України від 20 груд. 2017 р. № 1089. – Режим доступу : zakon4.rada.gov.ua/laws/show/385-2014-п.
7. Проблеми становлення інноваційної політики в Україні / І. П. Макаренко, О. М. Трофимчук, В. П. Кузьменко [та ін.] ; за ред. І. П. Макаренко. – Київ : УІДНСПіР: Ін-т еволюц. економіки, 2004. – 123 с.

List of references

1. Bova T. V. Priorytety derzhavnoi innovatsiinoi polityky na derzhavnomu ta rehionalnomu rivniakh / T. V. Bova // *Nauk. pr. [Chornomor. derzh. un-tu im. Petra Mohyly kompleksu «Kyievo-Mohylianska akademiia»]*. Ser. «Derzhavne upravlinnia». – 2010. – T. 147, Vyp. 135. – S. 104 – 108 [in Ukrainian].
2. Holomsha N. Ye. Innovatsiini faktory pidvyshchennia konkurentospromozhnosti silskoho

Public administration mechanisms

hospodarstva Ukrainy. *Nauk. visn. Nats. un-tu bioresursiv i pryrodokorystuvannia Ukrainy*. 2009, vyp. 142, ch. 1, pp. 48 – 52 [in Ukrainian].

3. Iziumska V. A. Realizatsiia derzhavnoi innovatsiinoi polityky v Ukraini. *Ekonomika & derzhava*. 2007, № 12, p. 58 [in Ukrainian].

4. Pal Lesli A. Analiz derzhavnoi polityky : per. z anhl. Kyiv : Osnovy, 1999, 422 p. [in Ukrainian].

5. Pro innovatsiinu diialnist : Zakon Ukrainy vid 16 zhovt. 2012 r. № 5460-VI (5460-17). *Vidom. Verkhovnoi Rady*. 2014, № 2 – 3, st. 1. Retrieved from <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/40-15> [in Ukrainian].

6. Pro zatverdzhennia Derzhavnoi stratehii rehionalnoho rozvytku na period do 2020 roku : Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 20 hrud. 2017 r. № 1089. Retrieved from zakon4.rada.gov.ua/laws/show/385-2014-p [in Ukrainian].

7. Makarenko I. P., Trofymchuk O. M., Kuzmenko V. P. [ta in.]. Problemy stanovlennia innovatsiinoi polityky v Ukraini. Kyiv : UIDNSRiR: In-t evoliuts. ekonomiky, 2004, 123 p. [in Ukrainian].

Olexandr Lavruk. State innovation policy and its functional focus on the development of animal husbandry

The role of innovation in ensuring the effective development of animal husbandry in market conditions of management. It is indicated that the development and implementation of innovations is an urgent problem, the solution of which contributes to the removal of animal husbandry to a new level of its development. The role of the state, which legislatively determines the rules of formation and implementation of active state innovation policy and its focus on the innovative way of development of the animal husbandry industry, is substantiated.

The purpose of the research is to substantiate the essence, principles and objectives of the formation of the state innovation policy and directions of its functional direction for innovative support of animal husbandry development.

The state innovation policy is part of the socio-economic state policy, which provides for the effective development and promotion of innovation. The state should first of all determine the set of measures of the state innovation policy, which will make it possible to maximize the mechanism of support for the development of animal husbandry and economic growth of production on an innovative basis. The formation of the state innovation policy and the creation of targeted innovation programs reflect the innovative renewal of production processes in the animal husbandry industry. The state innovation policy should be formed taking into account the specifics of animal husbandry sub-sectors. The main characteristics of the state innovation policy and innovation activity are considered and significant obstacles to the activation of the innovation process in animal husbandry are identified. It is noted that the priority of the state innovation policy is highly efficient technologies, resource-saving innovative projects that make it possible to increase the efficiency of animal husbandry production and optimize the provision of the domestic food market with animal products.

The study of trends in structural changes in the development of animal husbandry showed that the state of the industry today is at an acceptable critical level, and therefore the industry is not able to ensure its functioning at high innovation and technological parameters. We believe that in the future it is necessary to direct the state innovation policy to the activation of innovative activity in animal husbandry, the activities of which should be aimed at creating a targeted legislative and legal framework for the state support of innovative processes; ensuring the formation of innovative programs at the state, sectoral and regional levels; promoting the process of lending to priority innovative projects by financial and credit institutions.

Key words: state innovation policy, innovation, animal husbandry, innovation process, functions.

Надійшла до редакції 03.01.19